

عنوان مقاله:

علامه طباطبایی و اصول هستی شناختی برگرفته از لفظ حق در قرآن کریم

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 7، شماره 14 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی اصغر خندان - دکتری فلسفه تطبیقی، عضو هیئت علمی و دانشیار دانشگاه امام صادق علیه السلام

مهدی قضاوی زاده - دانشجوی دکتری، پژوهشگر مرکز رشد دانشگاه امام صادق علیه السلام

خلاصه مقاله:

موضوعات مرتبط با حق و کاربردهای این لفظ در قرآن کریم از چنان گستره و ظرفیتی برخوردار است که می تواند مبانی و چهارچوب یک نظام فلسفی را پایه ریزی کند. در این راستا و با این جهت گیری، پس از اشاره به معنای لغوی حق و مولفه های آن (ثبوت، وجوب، و بقا) و همچنین معنای اصطلاحی حق در قرآن (حق تکوینی، به معنای حقیقت عینی و واقعیت خارجی؛ حق معرفتی، به معنای شناخت و یا سخن حقیقی، صادق و مطابق با واقع؛ حق ارزشی: به معنای عمل شایسته و نیکو)، در این مقاله با مرور کاربردهای لفظ حق، هفت اصل از اصول هستی شناختی در قرآن کریم را براساس آراء علامه طباطبایی در تفسیر المیزان تقریر کرده ایم، اصولی مانند اینکه خداوند، مصداق اتم حق است؛ ماسوا و دیگر حقایق، همه از حق تعالی و تحت تدبیر اوست؛ و حق تعالی، ماسوا و دیگر حقایق را بحق آفریده است. در خلال این مباحث همچنین به این اشکال مقدر پاسخ داده شده است که آیا می توان یک واقعیت زبان شناختی مربوط به یک زبان را مبنایی برای استنتاج واقعیت های هستی شناختی قرار داد

کلمات کلیدی:

حق، قرآن، علامه طباطبایی، هستی، زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/861914>

